

עגלה ערופה

פרק תשיעי

סוטה

מח

עין משפט
גור מצוה

ואנן יהבי ליה לפניהם. דקנסיהו עגלא, גדלמרי צימזם (דף פ:).
 וזינו דלינו נותנין פתקין אינו יכילין לומר "ובס נתפיו ללו פכל
 מלוקד". תחילה. "נתפ ללו" - זה מעשר ראשון, "לגד" - זה מעשר עני,
 "בצערי" - זה מעשר עני, דכתיב: "לא מוהל לאכול בצוערי" (דברים יב).
 אף הוא. יתנן פתן גדול טבל תורה אור

ואנן יקא יהבינן לפניהם. ולדיי אשאר
 מעשרות! אמר ריש לקיש: יצר בית שאין
 מתודה ער מעשר ראשון - שוב אין מתודה
 ער שאר מעשרות. מאי מעמא? אמר אבוי:
 הואיר ופתח בו הפתוח תחילה. מכפר
 דאפרושי הוו מפרשי? והא תניא: אף הוא
 בימר *את הירודי, וגזר ער הדמאי. ילפי
 שישלח בכל גבור ישראל וראה שאין מפרשיין
 אלא תרומה גדולה בכבד, ומעשר ראשון
 ומעשר שני - *מקצתן מעשרין ומקצתן אין
 מעשרין, אמר ר'הם: בני, בואו ואומר ר'הם:
 בשם שתרומה גדולה יש בה עון מיתה - כך
 תרומת מעשר ומכר יש בהן עון מיתה.
 יעמד והתקין ר'הם: הלוקח פירות מע"ה
 מפריש מהן מעשר ראשון ומעשר שני; מעשר
 ראשון - מפריש ממנה תרומת מעשר *וגתנה
 ככהן. ומעשר שני - עודה ואוכלו בירושלים.
 מעשר ראשון ומעשר עני - המוציא מחבירו
 עליו הראיה! תרתי תקון: בימר וידיי דחבירי,
 וגזר ער דמאי שר עמי הארץ. s. ואף הוא
 בימר את המעוררים. s. מאי מעוררים? אמר
 ר'הם: *בכל יום ויום שהיו עומדים ליום ער
 דוכן ואומרים: "עודה רמה תישן ה'", אמר
 ר'הן: וכי יש שינה לפני המקום? והלא כבר
 נאמר: "הנה לא נגום ולא יישן שומר ישראל!"
 אלא, בזמן שישאר שרויין בצער וגוים
 בנחת ושרוה - כך נאמר: "עודה רמה
 תישן ה'." s. ואת הנזקפים. s. מאי נזקפים? אמר
 רב יהודה אמר שמואל: *שהיו מוסרין לעגל
 בין קרניו כדי שיפור דם בעיניו. אתא איהו
 בביר, מ'שום דמ'חוזו כי מוכא. במתניתא תנא:
 שהיו חובטין אותו במקלות, כךךד שעושיין

אינו דאס מנקף אפי' אלקעו, דס יקויף מרצה פדס עולה (חולין דף יד:).
 טבעות. להכניס נזאר דהמה לחוכו. כדאמרין. שיקון שיהו פל
 הלוקחין מפרשיין, ולא היה פדס דרדף לישאל למכירו, סבר פלוקס
 מעס הארץ: הפרשת דמאי.
 מפרש מנא לן דמשכטה סנהדרין
 הוא. נביאים הראשונים. בנמרא
 מפרש. נופת צופים. מפרש בנמ.
 אנשי אמה. צופים דהקב"ה וסומקין
 עליו לעשות טוב. ואין דואגין לספורין.
 גמ' אמר רב יוחנן. הכי קאמר: ותי
 פית המסופך בחלום עיר הוא
 שלא ירא נוס ליתכד. מתרועע.
 לשון ערה, כמו "ערו ערו" (תהלים קל).
 בפייא מתחיל. מלסיקופת הצית
 ופסקיו מתחיל. ושאיה. לשון צית
 השאה מלין יושב. ומתוך כך שיעריס
 מרקדים פס. ומנגמין וכותמין את
 שעריו. זמרי דנגדי. מושכי ספינות
 צהב - שרי שחיו חלא לגזס
 דמלכאס. ודבברי. שמזמין בשה
 סחרשין. ואינו חלא לכניו את השונים
 למלמיהס, שהולכין לקול השיר, דערד
 עליהס. דגרידי. אינו חלא לשחוק.
 כפול זמרי. גזר על דורו שלא זמרו
 צינאס וצינאס משפאות. ולא איבעי.
 ולא היו רוצים לקונס בקך. זל
 בה. ולא הקפיד למחוס צידס. באש
 בעורת. לפי שהעונה מטה חזו
 לשמוע את המזמר לענות אמתיו,
 וממלאו דהגגס נותנים לפס לקול
 הגגס. וקול בשה ערה, דכתיב:
 "השמיעני את קולך" (שיר יב), ומצעיר
 את ירו כפאש בעורת. חלל זמרי צברי
 ועניו נשי - קנא פריאות יש. דקול
 בשה ערה, חלל אינו מצעיר ירו
 כל כך, שאין המזמרים משים אונס לקול
 העונס. לכפול האי מקמי האי. אס אין
 שומעין לנו לצלל את שנייהס, נקדים
 לצלל את זה שהיא פאש בעורת. צחה
 צמא. "צמא" (שמות ז) מתרגס לחומא.
 הקמיעה
 האי שחית? נבירות! למזבח! נבירות! האי שחית
 "עד ימיו היה הפטיש
 שר מועד. s. פר ימיו לא היה אדם צריך לשאר ער הדמאי" s. בדאמרין. s.
 "בשיר לא ישתו יין" וגו'. כשמתו
 נביאים הראשונים - בטרו אורים ותומים. משחרב בהמ"ק - בטל השמיר, ונופת צופים, ופסקו אנשי אמה
 מישראל, שנאמר: "הושעה ה' פי גמר חסיד" וגו'. רשב"ג אומר, *העיד ר' יהושע: מיום שחרב בהמ"ק אין
 יום שאין בו קלרה, ולא ירד המלך לברכה, וניצל טעם הפירות. ר' יוסי אומר: אף ניצל שופן הפירות. ר'
 שמעון בן אלעזר אומר: הטהרה נטה את (*הטעם ואת) הריח, המעשרות נטלו את שופן הדגן. (א) ונחמים
 אומרים: הונת והכשפים בירו את הפל"ג. s. גמ' ומאי דמשכטה סנהדרין פתיב? אמר רב הונא בריה
 דרב יהושע: דאמר קרא "וקנים משער שבתו בחורים מנגינתם". אמר רב: *אודנא דשמעא זמרא תעקר. אמר
 רבא: זמרא בביתא - חורבא כסיפא, שנאמר: "קול ישורר בחלון הרב בסף פי ארה ערה". מאי "כי ארה
 ערה"? אמר ר' יצחק: (ב) *בית *המסופך בארזים עיר הוא? אלא, אפי' בית *המסופך בארזים מתרועע. אמר רב
 אשי: שמע מינה, פי מתחיל חורבא - כסיפא מתחיל, שנאמר: "חרב בסף", ואיבעית אימא, מהכא - וישאיה
 ופת שער". אמר בר רב אשי: דיידי *חזו ליה, ומנגח פי תורה. אמר רב הונא: זמרא דנגדי ודבברי - שרי,
 *דגרידי - אסיר. רב הונא בטיר זמרא, קם מאה אוויו בווא, ומאה סאה חיטו בווא זלא איבעי. אתא רב
 חסדא זלויז ביה, איבעאי אוואו בווא זלא משתכח. אמר רב יוסף: זמרי נברי ועני נשי - פריצותא, זמרי
 נשי ועני גברי - פאש בעורת. למאי נפקא מינה - לבטולי האי מקמי האי. אמר ר' יוחנן: פל השותה בארבעה
 מיני זמר - מביא חמש פורעניות לעולם, שנאמר: "הוי משכמי בכרך שכו ירדפו מאחרי בנשא יין ידליקם,
 והיה כגור ונבר תוף והחיל ויין משתייהם ואת פועל ה' לא יבישו", מה פתיב אחריו: "לכן גלה עמי מבלי
 דעת" - שגורמין גלות לעולם, וכבודו מתי רעב" - שפכאיין רעב לעולם, "והמונו צחה צמא" - שגורמין לתורה
 שתשתכח מלומדיה, וישאיה אדם ושפך איש" - שגורמין שפלות לשונאו של הקב"ה, ואין "איש" אלא הקדוש
 ב"ה, שנאמר: "ה' איש מלחמה". ועני גבוהים תשפלנה" - שגורמין שפלות של ישראל. ומה פתיב אחריו - "לכן
 הרחיבה

[תוספ' פי"ג ב"מ נ. יומא ע.]

[עני' תוס' שבת יג. ד"ה רבא]

[עני' תוס' יומא ט. ד"ה מערכ]

[תוספתא פי"ג]

[תוס' פי"ג ע"ש]

גליון הש"ס

גמ' לורגל דשמעא. כ"ף
פ"ה דכרכות:

וכסנה שכמשניות חיהא
משום ר' יהושע וכו'
לקמן בפסקאל]

"ל הפוסך וכ"ה כש"א

וגיל' העלוך בערך בקר ג'
הגדלאו שכן בעדנין מפני
שט בזמר שלחן גדופין
אסין כה הולא]

[לעיל מב: סנהדרין נג. לז:]

תוספ' פי"ג ב"מ נ. יומא ע.

עני' תוס' שבת יג. ד"ה רבא

עני' תוס' יומא ט. ד"ה מערכ

תוספתא פי"ג

תוס' פי"ג ע"ש

ישעיה כז

תהלים יב

זכורשלמי לג'ג]

איכה ה

זכניה ב

עני' הגי' בע"נ]

ישעיה כז

ז"ק כח.

ס ה

ס ז

שמות טו

